

טעמי התורה

נכתב ע"י השומע בדרך שיחה ושיגרא הלישנא באחריות הכותב בלבד

הרה"ח ר' אברהם יצחק קלצקי שליט"א

ספירת העומר

ספירת העומר לומדים כמה יסודות בתורות של רביה"ק, אחד מהיסודות שיעיקר העבודה של יהודי זה לגלות שהשי"ת רוצה את העולם ואת כלל ישראל, ומהמקום הזה לעורר רצון שאנו רוצים ומשתוקקים להשי"ת, והנקודה של ישמע ביזיונו ידום וישתוק שרואים בספירה כי כשאדם הולך בדרך של רצונות וכיסופים ומתחיל לבעור בלב להשי"ת, פה מתחיל לעבור עליו ביזיונות שרואה שלא הולך לו כמו שרוצה וזה הסיבה שאנשים מפסיקים לרצות.

כי השי"ת ברא תנועה בנפש שזה החילוק בין אדם לבהמה שבבן אדם הנפש שלו רוצה להתקדם להגיע לאיזה מקום, ובזמן שאדם מסתובב בעולם יש כאלה שכבר מילדות שהרצונות של האדם עוזבים אותו, כי האדם רואה שלא הולך לו להיות בן אדם ונשאר בהמה ממילא נשאר באמת בהמה וזה הביזיון הכי גדול של האדם, אדם רוצה לבעור להשי"ת ורואה שלא הולך לו איך שרוצה, הוא רוצה להתקרב להשי"ת לעשות רצון השם ורואה שלא הולך לו אז עם הזמן מיואש מזה, וכל יום כשהולך לישון נשאר בבזיון היום רציתי את זה ולא הלך לי לעמוד בניסיון ולא הלך לי, עם הזמן הרצונות נהיים יותר חלשים עד שמפסיק לרצות להיות אדם ומנסה להישאר ולשרוד כבהמה, זה הביזיונות וזה הביזיון שהכי קשה לסבול, הנפש של האדם זה דבר מכובד לבהמה אין נפש של כבוד או ביזיון, האדם נפשו מבינה שעושים ממנו צחוק או מבזים אותו כי שורש הנפש זה מעולם הכבוד, יהודי מושרש מעולם הכבוד וממילא הנפש רוצה כבוד היסורים הכי קשים לאדם זה ביזיונות שלא מכבדים אותו, לא כבוד שלא עומדים בפניו אלא שלא מתייחסים ולא נותנים משקל למה שאומר או למה שרוצה, יש בזה הרבה בחינות וזה הכי קשה לאדם.

לעומת זה שנותנים כבוד לאדם או לילד אז משם מתחיל לגדול, והדבר שמגדל את הנפש וקובר את הנפש זה הענין של כבוד וביזיונות, ויותר קשה מביזיונות מאנשים אחרים זה שרואה שרוצה דברים ולא הולך לו וגומר את היום עם תחושת אכזבה שלא הלך לו ועוד יום ועוד יום מנסה להתחזק ובסוף מרים את הידיים, לא יאוש שקופץ מהגג אלא רוצה פחות דברים ולא שם לב כשקורה דברים או משתנה דברים, ועל זה הרבי הזהיר לא להיות זקן שזה לא קורה ביום אחד אלא בלא משים לב זה קורה, כי אין לאדם כח לסבול את הביזיונות שלו של עצמו מעצמו, כשיש לאדם כח לסבול את הביזיונות שלו אף פעם לא נהיה זקן ויושן עם הרגשה רעה, אלא אני רוצה ומתגעגע הלאה עם התחדשות הרצון, זה אחד מהדברים שהרבי דיבר מזה "ישמע ביזיונו ידום וישתוק" שאדם ישמע את הביזיון של עצמו מאחרים ובפרט מעצמו שאדם מבזוה מעצמו ומרגיש מכוח שלא הולך לו.

העיקר נקודת הרצון שאני ממשיך לרצות, ספירת העומר, השי"ת אומר אני רוצה לתת את התורה אך צריך להתגעגע מ"ט יום, ויש ביזיונות קשים ומי שרוצה להתקרב לתורה להשי"ת צריך לחכות, וזה ניסיון קשה זה נקרא לספור כל יום מחדש אפילו שלא הלך לי אני מחכה שיפתחו את הדלת, אני לא מרים ידיים עוד פעם וזה עיקר הויכוח של האדם להגיע לתורה כי אנו יוצאים ממצריים מ"ט שערי טומאה וצריך להודוך, לעולם היה צריך לזכך התאוות אך אני לא יכול כי אני במצרים, אז הויכוח שהאדם יכול להראות זה כשאומרים לו תחכה ותצפה ועוד פעם בלי יאוש, כל יום התבודדות לצעוק להשי"ת שיקרב אותך לעבודתו אני רוצה להתקדש להיות קרוב אליך.

ולא הולך והאדם עקשן להתבודד שאדם מראה את הנקודה הזאת שהוא לא בורח אלא ישמע ביזיונו ידום וישתוק, ורוצה לרצות הלאה, זה הויכוח של האדם שיוכל לקבל התורה ועם זה יוצא מדרגת בהמה לדרגת אדם שיהיה ראוי לתוה"ק, וזה עיקר הויכוח שהאדם יכול להראות זה לשבור את הכבוד ולהישאר הלאה ברצונות וכיסופים להשי"ת.

הרה"ח ר' איתמר לייפער שליט"א

תרצה ותכסוף ותעשה מה שאתה יכול, והצדיק יעזור לך לעלות

ר' נתן אומר שאדם רואה כמה השי"ת עזר לו זה נותן כח לבקש עוד, כי היצר הרע אומר לאדם - 'אתה מבקש על כזה הרבה דברים וכלום לא זי', וכשאדם מתבונן איך שהשי"ת עזר לו הרבה זה נותן כח להמשיך לבקש, הרבי מדבר מהכח של רצונות וכיסופים, הרבי אומר בתורה ס"ו שכמה שדבר יותר נמנע מאדם הרי זה צריך להרבות בחשק, וכמה שיהיה לאדם יותר חשק בסוף יגיע לזה, והרבי לימד אותנו שהעיקר הוא הרצון, ובתוך כך לומדים ומתפללים, מי יכול לומר שיכול להתפלל, אלא רוצים ואז השי"ת עוזר שתופסים דף גמרא, וזוכים לשמירת עינים, העיקר לא לעזוב את הרצון.

בתורה ד' ח"ב הרבי מדבר מהענין של הצדיק שהוא 'מצח הרצון, הרצון שברצונות', כנגד הבעל דבר שרוצה לומר שהכל טבע - 'ככה אתה, זה הטבע שלך, יש לך ציה"ר', והצדיק מגלה שהשי"ת מנהיג את העולם בהתגלות הרצון, אין שום חיות הטבע, ואף שנראה שדרך הטבע מחייב, אין זה אלא מכיוון שכך עשה השי"ת את הטבע ואם ירצה זה יהיה אחרת, ר' נתן אומר שהשיחה המובא בשיחות הר"ן (סימן נ"ה) בגדולת הרצון, אמר הרבי באותו יום שאמר את התורה, והבין מהרבי שלעבודה של 'רצונות וכיסופים' יש שייכות ל'התגלות הרצון', וכמה שאדם זוכה להיות בעצמו ברור שהשי"ת מנהיג את העולם והוא הכל, אזי ממילא אינו רוצה בדברים אחרים.

זה שאדם ירצה רק את השי"ת מגיע מ'התגלות הרצון', וזה העבודה של הצדיקים שמעלים משמ"ד לרצון, וזה התקווה שלנו שבסוף הצדיקים יעלו אותנו משמד לרצון, הרבי הזהיר להתגבר ברצונות וכיסופים להשי"ת כי העיקר הוא הרצון אפילו כמו שהוא, וכשמתגבר ברצונות וכיסופים להשי"ת על ידי זה מוסיף כח יותר לצדיקי אמת להעלות אותי משמד לרצון, וכל הענין של ה'התבודדות' הוא לחזק את הרצונות והכיסופים ע"י נותנים כח לצדיקי אמת להעלות משמד לרצון, הרבי נותן לכל אחד וודאי שהרבי נותן את זה גם לנו ועל ידי שאדם מקיים אלו ההנהגות הרי נותן כח לרבי לתקנו בשני העולמות, וע"י שמתחזקים בזה נמתק הכל על ידי הצדיק ונתהפך הכל לטובה. צריך להתחזק בהתבודדות, 'כדבר איש אל רעהו', ולפעמים אדם מרגיש שלא לזה התכוונו, הענין לחזק הרצון וגם התבודדות הכי חלשה, אבל בכל זאת אדם יושב שעה לבד וודאי שיש שם רצונות וכיסופים, אדם נעצר מעסקיו ברוחני סדריו בתורה, ובגשמי פרנסה, ילדים, ונכנס לבדוק איפה נמצא בעולם, כן דיבורים לא דיבורים, העקשנות הזאת, זה נותן כח שהצדיק בסוף ירים אותו.

וזה ימי הספירה שצועקים בספירה, מה עושים, סופרים! זה הענין של לחכות, אני צריך לחכות אין מה לעשות כלום רק לחכות, ועצם זה שאדם יודע שמחדש בטובו בכל יום, השי"ת לבד מביא את העולם לתיקון כל יום מצמיח ישועות שאני לא עושה כלום, זה מגלה שעצם הציפייה זה מביא את משיח, הרבי - 'נצח שבנצח', מרכז הספירה, שבא לנחם את עם ישראל שנמצאים כזה הרבה בגלות אדם שמחכה כזה הרבה, וזה המרכז של הרבי לנחם ולתת כח לחכות, עיקר הניצחון שיש סבלנות לחכות, השבעה משיבי טעם של הצדיק נותן כח לחכות וזה עיקר העבודה ושצועקים בספירה כי המוחין דקטנות של האדם לא נותן לחכות.

הרבי אומר (תורה כ) שצועקין בהגדה ועל ידי זה ממשיכין נשמת משה שהוא מעלה משמד לרצון והוא נותן כח שיהיה לנו רצונות, וגם בספירה זה ע"י משה כי הוא נותן לנו כח לחכות וכדי שיהיה לנו שייכות עם משה צריך לצעוק, ומקבלים ע"י הצעקה הארה מהדעת, כל יום מגיע מח חדש, דעת חדשה וכדי להכניס את זה צועקים, כמו שהרבי אומר שכדי לצאת מקטנות לגדלות צריך לצעוק, תחזיק את עצמך ברצון ובצדיק שמעלה משמד לרצון, וזה עיקר התקווה אפילו שאדם נופל ונופל, ודאי שיהיה לו תקווה אם מחזיק את עצמו בשני הנקודות ויזכה לאחרית טוב.

הרה"ח ר' יהודה דייטש שליט"א

הרה"ק מראפשיץ ותשע עשרה צדיקים זועקים אזמרה

השבוע היארצייט של אחד מהצדיקים, שבכל הדורות צדיקים כינוהו "די גיטע פריינד פון די שכינה הקדושה" יש כמה גרסאות בשם מי או הצאנזער רב או ר שלום קאמינקער ועוד צדיקים וממילא נתעורר בכל אחד כח לעורר בלב את האהבה לשכינה הקדושה הברידערשאפט לשכינה הקדושה, העבודה של הראפשיצער רב לדעת למצא את השי"ת בעולם הזה עם השכל של כל דבר, לדעת לחיות האלקות של כל דבר, וזה פחד מה שהקאמארנער מביא שהיה בע"ש שדיבר עם הרבעצין וראה שעבר את כל כוונות האריה"ק על המקווה, והייתי עומד מרעיד איך הכניס כאלה כוונות בדיבורים פשוטים בכזה דביקות, גיטע פריינד חבר טוב של השכינה זה בדם שלנו מן אברהם האהבה של אברהם בדם של כל יהודי הגיטע ברידערשאפט והאהבה יש לכל יהודי שאדם לא חושב על עצמו אלא על השי"ת, אני שמח בנקודה שאני יהודי עם הפינטעלע איד.

יש מעשה שהראפשיצער היה עם ר שלום קאמינקער אצל הרבי מלובלין ודיברו ור שלום אמר איך נראה התורה ותפילה שלנו הרי זה בדרגה כי"כ נמוכה, ואמר הראפשיצער רב ב"ה אני יהודי אני לומד ומתפלל אני הולך למקווה וחושב מהשי"ת למה אתה אומר כך? ובאמצע הגיע הרבי מלובלין ואמר די ראפשיצער איז גערעכט, שדוד המלך אמר למען תצדק בדבריך תזכה בשופטיך כשאתה מדבר על עצמך אתה צריך לעשות עצמך צדיק, למען תצדק תגיד לעצמך אני צדיק תזכה בשפטיך, ואז השי"ת יזכה אותך בדין.

קדושים תהיו אומר הרזינינער שיהודי יאמר אני קדוש, אומר הראפשיצער שאדם צריך לדבר בינו לבין קונו כמה הוא טוב, המן צועק מדוע אתה עובר על מצוות המלך מלכו של עולם, בכזה מצב מה אתה שווה, אומר מרדכי הצדיק "כי הגיד להם אשר הוא יהודי" אני יהודי בכל מצב אזמרה לאלוקי בעודי אני עובד את השי"ת אני שמח בנקודת היהודי שבי, והרבי אומר שהשמחה ששלא עשני גוי א"א לפרוך כי בכל מצב גוי אני לא.

הקאמארנער כותב בפרשת בחוקתי בשם הרה"ק מוויטעבסק ששימש י"ח צדיקים בעלי רוח"ק ומכל הצדיקים ראה את היסוד הזה שיהודי צריך לשמוח בחלקו אפילו ברוחניות לשמוח עם כל נקודה טובה לחפש נקודות טובות, יש לי פאות נטלתי נעגל וואסער היה לי ניסיון בשמירת עינים והתגברתי באמצע לשמוח עם זה, וזה הרבי אומר אזמרה לאלוקי בעודי והאדמו"ר מסטוטשין מפרש בזאת יבא אהרן אל הקודש בפר רכב רק כך מגיעים אל הקודש אני טוב והשי"ת רוצה אותי, הקאמארנער אומר שראה י"ח צדיקים וליקו"מ לא ראה כי היה לפני וכן איתא מר חיים וואלאזינער שהשמח בחלקו אפילו ברוחניות יש כבר עשרים צדיקים עם אותו נקודה.

ובזה אמור הראש להתעסק וצריך מסירות נפש לזה, הכוונה של שמע ישראל אני שמח עם יהדותי ועם זה יוצאים מהגינה כמעשה מהראפשיצער שאמר שיגידו אחר פטירתו גן עדן ואז יאמרו על מה מגיע לו על תפילה צדקה מקווה ובעונותיו אמר שזה לא יגיע לו אבל בכל זאת הראפשיצער רב, ואז יכנס לגינה ולא יוכל לסבול הריח של הרשעים ויוציא את כל הרשעים מהגינה וישאר בגינה וינעל את כל הדלתות ששום רשע לא יכנס לגינה ואז הפטיר וזה יהיה הגן עדן שלי, יש דרך שמוציאים את הרשעים מהגינה עם אזמרה עם נקודות טובות זה הגן עדן לשמוח עם כל נקודה טובה, ר מענדלי מוויטעבסק אומר שהסיבה שנופלים ובפרט בקדושה ולעצבות זה כי לא שמחים עם הנקודות טובות, ואומר יסוד שיהודי נשמתו מגיע מעולם התענוגים יהודי מחפש הנאות תענוגים געשמאק ורואים בחוש מה שאדם מחפש יותר תענוגים סימן שהוא יותר גבוה מניצוצי הכתר כי הכי גבוה זה עולם השעשועים שהשי"ת משתעשע עם נשמות ישראל, אז אם יהודי נהנה מכל נקודה טובה שוכה נקודה קטנה אברעקל ונכנס לתענוג שבוה או הנאה לנשמה אך אם לא הנשמה לא נהנה ומתחיה מזה או הנשמה מחפשת והנפש לא תמלא ומחפשת במקומות אחרים ואז קשה לה להיזכר שאין אהבה אחרת מאהבת השם.

ועיקר נקודת הקושי כי האדם שקוע בכבוד עצמו כי לא מתאים לי אני ישמח עם מזוה, אני ישמח עם כל הש"ס. אך שאני מחפש כבוד השם אה, השי"ת שמח עם המזוה שלי עם הנקודה שלי ואני שמח לכבוד השם זה נקרא גיטע פריינד אליבער ברידער לשכינה הקדושה זה הסימן האם אני שמח בשביל השי"ת שאני שמח עם נקודה קטנה, וזה אור הגאולה לחיות עם תענוגים בכל נקודה טובה, האהבה והשמחה והתענוגים שיש להשי"ת מכל יהודי, שזה אור הגאולה.

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

תלך מדרגא לדרגא, והבן שהמעברים הם רק לצורך התקרבות

ידוע שאחד מהנקודות החזקות שמעכבים התשובה הוא הרצון העז לעשות תשובה, שאין כלים איך לשוב בתשובה וזה מונע מלשוב בתשובה, ומובא בליקוטי מוהר"ן (ח"ב ע"ג) שמ"ט שערי תשובה הם כנגד ימי הספירה, ויום החמישים הוא - 'יורד ה' על הר סיני, שובה אלי ואשובה אליכם', ואומר הרבי ששרש כל המ"ט שערים מתחיל באתערותא דלתתא שזה מעורר אתערותא דלעילא שירד אלינו, באמת צריך לדעת שאפילו שרוצים לשוב, הוא בחינה של אתערותא דלתתא שעל ידי זה אתער לעילא. 'הייתם קדושים', אדם מקדש עצמו קצת מלמטה מטהרים אותו הרבה מלמעלה, ולפעמים הרצון כזה חזק וצריך הרבה סיוע מלמעלה, והוא מזימה מהיצה"ר איך להפיל אדם, שלא בודק מספיק את כוחותיו, וכיוון שרואה שלא יכול כזה הרבה אז אומר אי"כ אני לא יעשה כלום.

בליקוטי הלכות (תרומות ומעשרות) מבאר, שההתלהבות שאדם רוצה בבת אחת להיות לגמרי נקי, הוא גורם שיפול כזה חזק, כי אדם עולה למעלה ממדרגתו ואז נופל לגמרי - 'איזיל ואתהני בהאי עלמא', ירבעם אמר 'מי בראש' כי רצה בבת אחת להיות בראש כי לא סבל הקטנות, ולא רצה להאמין שזה מביא אתערותא דלעילא, וזה העבודה לעשות את הפעולה הקטנה שהיא מעוררת בשמים אתערותא דלעילא, אדם עושה חשבון הנפש 'אני לא אוהו בכלום, אני לך, כי אני מקבל על עצמי ואחר כך נופל', כל אחד לוקח קבלה ונקבר עם זה כי לא יכול לעמוד בזה כל פעם, ואין סבלנות לעלות לאט.

השבוע קוראים מיתת בני אהרן, 'אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני השם וימותו, ה'שואל ומשיב' מסביר שהסיבה למה נסתלקו הוא - 'בקרבם לפני ה', שרצו להתקרב ישר ולא רצו לסבול את זה, לכן השי"ת אומר 'ואל יבא בכל עת אל הקודש', זה התיקון - 'כי בענן אראה אל הכפורת', יהיה הסתרה וריחוק וכך תוכל להגיע, ובאמת כך היה בקבלת התורה 'הגבל את העם', והר"ן מבאר 'בעב הענן בעבור ישמע העם', שהיה צריך חושך וערפל להגביל כלל ישראל שלא יתקרבו יותר מידי אל הקדושה וזה הבית קיבול שאפשר לקבל, כי דווקא ההדרגה והקטנות נותנים לאדם שיהיה מסוגל לעלות מדרגא לדרגא, ולסבול את הבושה שסובל עוד פעם ועוד פעם, וכמו בספירה שזה נותן כלים לקבל שאי אפשר בבת אחת שער החמישים, וכן עב הענן ביום כיפור הוא לכפר על נדב ואביהוא, כשלא רוצים קטנות נהיה שבירת כלים.

וזה לימוד עצום על כל המעברים אחרי שרצינו לשוב, שאדם החליט אני כבר רוצה להיות בעל תשובה וכבר לא לחטוא ופתאום יש ניסיונות, בלבולים, ירידות ונפילות ונראה לו שמרחקים אותו מהשמים ודוחים אותו מדחי אל דחי, ולא תופס 'כסיל לא יבין את זאת', שכל הנפילות והריחוקים זה כלים שיוכל להתקרב שצריך הדרגה וצריך להתחזק באמונה והיא הצלתו והיא ישועותו ורפואתו, ורק עי"ז יש לאדם תקווה שצריך להבין שיש עוד הזדמנות וכלי להתקרב, והשי"ת לא זורק אותי זה סה"כ מדרגות של הסולם ללכת לאט וצריך להתחזק בזה.

הגר"א אומר על 'אולת אדם תסלף דרכו', שלפעמים אדם מתחיל תורה ומצוות ולא מבין למה מרחקים אותו ובאמת הוא מחמת אולתו כי כל אדם צריך ללכת לפי מדרגתו ולא יקפוץ אלא ילך לפי דרכו, ואז משמים מסייעין אותו, יהיה איך שיהיה צריך להיות באדם ברור שזה שראיתי שנפילתי אין זה ראייה שזרקו אותי, לא להתייאש שכל הקשיים של האדם מתגברים כל פעם מחדש, וזה מורה דרך שיוכל להתקרב להשי"ת, כל ירידה לצורך עליה, להתחדש מחדש וזה לא מקום לקחת אשמה, אדרבה, קח את העבר ותגדל לעתיד בשמחה ובטוב, לבב אל תיתן לערמומיות של היצה"ר להפיל אותך, לפעמים היצה"ר מגיע בלבוש של תוספת קדושה וברעון, ולפעמים בקאלטקייט שאין צריך כלום. ואדם חכם הולך לאט לאט, ואיתא בליקו"מ שמיסייעין אותו בתשובה זה שאומרים לו המתן, כשאדם שומע את הקריאה של השי"ת, חכה בני, מעט שנוכה ללכת בדרכי התשובה עם ריינקייט ולעכטיגקייט וטוב לנו כל הימים.

קאנאדע
450-499-4466

ארה"ב
605-313-1616

ארה"ק
073-388-3995

בעלגיע
0480-20-17-18

ענגלאנד
0333-070-6544

נייעס • שיעורים • סיפורי התקרבות
אינטערוויוס • שו"ת • ניגונים

